

TV3-TVE, les claus d'una competència

Les raons de l'actuació del delegat Burriel

J. CASTELLO i
J. M. BERTRAN

«Els deu haurien d'afavorir les coproduccions televisives i crear una xarxa europea de difusió de programes per satèl·lit». Aquesta és l'opinió, reproduïda en alguns mitjans de comunicació, de la comissió competent del Parlament europeu, que, d'aquesta manera, presta suport a les proposicions de la Comissió Europea per a una «televisió sense fronteres».

Segons aquesta comissió, «és convenient d'aprofitar el desenvolupament de les tècniques de transmissió per satèl·lit i per cable, per assegurar la lliure difusió dels programes, més enllà de les fronteres nacionals». D'altra banda, en un informe recent, els eurodiputats recriminen la tendència dels països membres de la Comunitat a perpetuar les xarxes de comunicació nacionals, i asseguren que el Tractat de Roma garanteix el dret a transmetre programes televisius d'un país a un altre, amb qualsevol tècnica emprada a tal fi, i el de captar sense restriccions emissions provinents d'uns altres països.

Mentre els eurodiputats, doncs, propugnen d'establir una norma europea aplicable a la difusió per satèl·lit, no reconeixen cap «frontera de les ones» i demanen «un mercat comú de la televisió», el delegat

del govern central al País Valencià, tal com han indicat tots els mitjans de comunicació, continua fent esforços per prohibir que la TV3 passe de la «frontera» de la Sénia.

Mentrestant, alguns diaris estatals recullen una curiosa informació, al llarg de la setmana passada: «El rei, subscriptor d'un canal de televisió per satèl·lit». El monarca de l'estat, a través de la companyia britànica privada de televisió per via satèl·lit Satellite Television, que explota l'Sky Channel, veu cada dia una programació, en llengua anglesa, composta per programes d'entreteniment i serveis informatius. Per a rebre'n l'emissió cal, és clar, un decodificador i un permís del govern de cada estat per admetre el canal, permís que, ja ho hem vist, compta amb el suport més ferm dels membres de la Comunitat Europea. I l'Estat espanyol —¿caldrà recordar-ho?— en forma part.

La supressió de les ombres

També la setmana passada, el conseller de la Presidència de la Generalitat valenciana, Rafael Blasco, feia pública l'adjudicació de les obres per a construir dos reemissors, dos, de televisió en els municipis d'Adzaneta i Alapont. Reemissors que, evidentment, seran utilitzats per

Calviño no vol la competència

acabar amb les zones d'ombra que impedeixen als habitants d'aquestes poblacions de veure correctament el segon canal de TVE.

Així, doncs, la Generalitat cedeix quaranta-quatre milions, amb l'ajuda dels dos consistoris, perquè la programació de ca Calviño es pugui veure en òptimes condicions al nostre país. S'hi addueix, però, que aquestes instal·lacions formaran, també, part de la xarxa futura de la televisió valenciana. Una televisió tan incerta com contraposades són les actuacions dels diversos dirigents del PSOE al nostre país.

Un darrer detall. TeleMúrcia continua arribant en unes condicions envejables a totes les comarques

del sud, sense cap excepció.

I, la TV3, ¿per què no?

La situació que ha motivat l'actuació del governador, il·legal segons la legislació europea, i utilitzant mètodes autoritaris i coercitius, pot ser motivada per la intenció de conservar el nostre país d'ací baix lliure de «contaminacions» del nostre país d'aquí dalt.

Però n'hi ha unes altres raons, que tal vegada hi pesen més. La corba d'audiència de la TV3, des dels inicis, dibuixa un creixement quasi constant. Són cada dia més les persones que veuen els espais de la televisió de Catalunya, especialment en horaris nocturns.

NOVETATS

POEMES I CANÇONS Lluís Llach

Vuitena edició de les cançons de Llach, on s'inclouen tant les lletres com les partitures, preparades especialment amb els acords per a guitarra. Hi figuren també les cançons del seu darrer disc, *Maremar*.

CENTAURES Manuel Molins

Premi «Eduard Escalante» dels Ciutat de València, 1982.
Teatre, 14

L'autor, lúcidament i lúdica, penetra en la cort dels Borja maquiavèlics i s'acosta a la *perversitat* que la fantasia popular els atribueix, tot donant llum, amb nous matisos i suggerències, a una de les famílies catalanes més universals.

L'ESPILL

Núm. 21. Juny, 1985.

Dossier sobre el panorama dels estudis sobre la novel·lística catalana, amb textos de Vicent Escrivà, Jaume Auferil i Marina Abràmova. Articles de V. L. Salavert, Vicent Mas i Miquel Roig. Poemes de Vicent Salvador i narracions de Juli Avinent. Il·lustracions d'Eusebi Sempere.

ALTRES NOVETATS

Tradicció i canvi científic al País Valencià modern

Victor Navarro
Premi «Vicent Peset».
Pròleg de J. M. López Pi-nero.

Les corts valencianes

Sylvia Romeu.
Pròleg d'Antoni Garcia Miralles.

Joc tapat

Manuel de Pedrolo.

Carnet d'un diletant

Joan Perucho.

Han donat solta als assassins

Manuel Joan i Arinyó.

Anys i paranys

Joan Valls
Pròleg de Josep Iborra.

EDITORIAL TRES I QUATRE
Pérez Bayer, 7. 46002-València
Tel. 352 91 10

La Generalitat valenciana paga la recepció dels programes de TVE

Els publicitaris, a l'hora de seleccionar les propostes de tria de suports on mostrar els seus missatges, han de consultar les dades de l'EGM (Estudi General de Mitjans), on, a través d'enquestes contínues, es pot arribar a saber, en un alt grau de seguretat, quins són els espais televisius de més audiència.

A hores d'ara, concretament, la TV3 assoleix més del 40 per 100 de l'audiència televisiva, sobretot les nits del diumenge i del dijous, a l'hora d'emissió de *Dallas* i de la pel·lícula. Seguint una sèrie de càlculs especialitzats, TV3 està obtenint un nivell de rendibilitat publicitària molt superior al que obtindríem si aquesta inversió es realitzàs en el circuit català de TVE, tot i que els preus de la primera són superiors al de segona. Per posar-ne un exemple, la programació d'un spot a la TV3, en les hores de més audiència, es situa entre els 400.000 i les 600.000 pessetes, mentre que a TVE (circuit català) difícilment superen el quart de milió.

Tot això s'ha reflectit, evidentment, en el volum d'anuncis contractats per cada canal. Per exemple, la setmana del 22 d'abril al 5 de maig d'enguany, mentre que a TV3 es van invertir 97.112.500 pessetes, el circuit català de TVE només en rebé 4.290.000. El total d'inversió publicitària acumulada durant el darrer any en la TV3 ha estat de 22.208.538.911 pessetes. Això és prou.

La situació ha estat assumida pels directius de TVE de tal manera que fa poc es van plantejar la creació d'un nou espai publicitari, el qual s'emet des del mes passat en la primera cadena, però amb un àmbit restringit per a les distintes autonomies. Aquesta acció només s'entén en el cas català, perquè en quasi totes les comunitats autònomes s'ompli l'espai amb fotografies fixes de poblacions. A Catalunya, fins i tot, s'hi passen esquetxs de la programació autònoma. És la lluita pel pastís publicitari. El delegat Burriel també hi juga.